

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922010305
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7922010305.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 17.októbra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin úžery podľa § 235 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 30.3.2023 sp.zn. 3T/65/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre zločin úžery podľa § 235 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

- pred pohostinstvom „Čajka“ na ul. Ivana Krasku v presne nezistený deň v mesiaci máj 2019 ponúkol a požičal finančnú hotovosť vo výške 200,- € A. C. s tým, že túto pôžičku mu bude splácať mesačne sumou vo výške 100,- €, kde následne po vyplatení tretej a štvrtej mesačnej splátky považoval A. C. túto pôžičku za vyplatenú aj s príslušným navýšením, čím došlo zo strany A. C. k splateniu pôžičky, no aj napriek tomu obžalovaný A. B. prostredníctvom svojich príbuzných sa A. C. vyhráždal a nútil ho poskytnutú pôžičku naďalej splácať so slovami, že on určí dobu splácania pôžičky, pričom obžalovaný A. B. do dňa 19.01.2021 za takto požičanú sumu 200,- € požadoval a nechal si vyplatiť v neprimeranom pomere od A. C. plnenie vo výške 1.900,- €,

- v D. E. F. G. na pozemku rodinného domu č. p. 536/8 v presne nezistenom mesiaci v lete 2019 ponúkol a požičal finančnú hotovosť vo výške 300,- € H. I. s tým, že túto pôžičku mu bude splácať mesačne sumou vo výške 100,- €, kde pri prvej splátke požadoval plnenie vo výške mesačnej splátky 150,- € aj s úrokom a túto sumu aj s úrokom požadoval mesačne splácať aj naďalej aj napriek tomu, že táto pôžička bola zo strany H. I. po dvoch mesiacoch splatená, tak zo strany obžalovaného A. B. bolo povedané, že zatiaľ platí len úroky a takto si nechával od H. I. vyplácať peňažné plnenie od októbra 2019 do septembra 2020, pričom H. I. aj napriek svojej nevoľi menovanému splátky vzhľadom na vplyv a postavenie menovaného na rómskej osade ako aj zo strachu vyplácala, pričom aj po oznámení v mesiaci október 2020 obžalovanému A. B., že nedostala dávku v hmotnej núdzi, ale len rodinné prídavky vo výške 98,- €, využitím jej tiesne jej zobral 90,- €, a nenechal jej žiadne finančné prostriedky na živobytie až do obdobia január 2021, čím obžalovaný od februára 2021 si nechal vyplatiť plnenie v neprimeranom pomere od H. I. vo výške 1.840,- €,

- v D. na ul. Pažitnej na pozemku rodinného domu č. p. 536/8 v presne nezistenom čase v septembri 2020 ponúkol a požičal finančnú hotovosť vo výške 300,- € J. C. s tým, že po prevzatí peňazí nasledujúci deň jej uviedol podmienky splácania, kde od nej žiadal vrátiť sumu 600,- € v mesačných splátkach vo výške splátky 100,- €, kde tieto splátky mu J. C. splácala do podania trestného oznámenia dňa

19.01.2021, kedy mu prestala platiť, pričom v mesiaci február 2021 sa domáhal splácania pôžičky slovnými vyhrážkami, že ak v marci peniaze nezaplatí, tak hocikde ju chytí, či už v meste, tak ju zabije, kde takto do dňa 19.01.2021 za požičanú sumu 300,- € si nechal vyplatiť plnenie v neprimeranom pomere od J. C. vo výške 200,- €.

Bol mu za to uložený podľa § 235 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný A. B., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd svoj rozsudok odôvodnil tým, že vykonanými dôkazmi bolo spoľahlivo a dostatočne preukázané, že sa skutok vo všetkých troch bodoch obžaloby stal a že je páchatelom. Súd poukázal na výpovede svedkov A. C. K. a E. L., ktorí podľa názoru súdu vypovedali zhodne ako poškodený A. C.. Výpovede týchto svedkov súd považoval za dostatočne presvedčivé aj napriek tomu, že sa jedná o blízky rodinný vzťah svedkov a poškodeného. V prípade pôžičky, ktorú mal poskytnúť poškodenej H. I. ho okrem výpovede poškodenej usvedčuje aj svedok - jej manžel G. I.. V podstate to isté súd konštatuje aj pokiaľ ide o pôžičku poskytnutú J. C..

Tvrdenie obhajoby, že vo výpovediach poškodených a svedkov sú značné rozpory za akých okolností a kde presne malo dochádzať k odovzdávaniu peňazí, súd rozpory nepovažoval za podstatné, pričom zvýraznil, že poškodení mali platiť pôžičky po dobu viacerých mesiacov a preto je zrejmé, že okolnosti odovzdávania peňazí podľa súdu nemuseli byť vždy rovnaké a určite nezrovnalosti v tomto smere možno považovať za logické a opodstatnené.

Taktiež súd nebral do úvahy tvrdenie obhajoby, že v osobách poškodených išlo o majetné osoby, ktoré neboli odkázané na žiadne pôžičky a že išlo o osoby, ktoré sú po rozumovej stránke vyspelé a v žiadnom prípade by nesúhlasili so splácaním pôžičky tak, ako to uviedli v tomto konaní. Súd naopak absolútne nebral do úvahy tvrdenia viacerých svedkov, ktorí jednoznačne a zhodne uviedli, že obžalovaný nikomu a nikdy nepožičiaval peniaze za úžernický úrok. S uvedenými tvrdeniami prvostupňového súdu sa nedá súhlasiť.

Pokiaľ ide o poskytovanie úžernických pôžičiek, celá osada má vedomosť o tom, kto takéto pôžičky poskytuje a majú vedomosť aj o tom, za akých podmienok. Ani v jednom prípade nikdy nebolo zistené, aby si niekto požičal určitú sumu peňazí a splácal ju v absolútne neprimeranom pomere tak, ako sa to kladie za vinu .

Nikto, okrem uvedených poškodených ho neusvedčuje zo žiadnej protizákonnej činnosti a práve naopak, všetci svedkovia jednoznačne uviedli, že úžernícke pôžičky neposkytuje. Žije riadnym spôsobom života, vždy pracoval a pracuje, nadobudnutie majetku vie preukázať svojimi príjmami a pôžičkami, pričom by bolo absolútne nemysliteľné, aby sám ponúkol poškodeným pôžičky, pričom nemal k tomu nijaký dôvod a ani nijaký podnet. Je to nereálne už aj s prihliadnutím na skutočnosť, ktorú obhajoba tvrdila pred prvostupňovým súdom, že išlo o majetné rodiny.

Je zrejmé, že všetci traja poškodení sa cielene dohodli, že budú tvrdiť, že im ponúkol a následne poskytol pôžičky, ktorých použitie podľa ich tvrdenia sa nedá absolútne preveriť, napr. že poškodený A. C. si požičal 200€ na opravu auta a následne si mal sám zakúpiť súčiastky a auto opraviť a ďalšia poškodená si požičala peniaze na opravu strechy rodinného domu, hoci určite žiadna strecha opravovaná nebola a ani nevedela preukázať, kde a za akých okolností odkúpila materiál, pričom jej manžel pri výsluchu uviedol, že nemal vedomosť ani o pôžičke a ani o oprave strechy.

Ich tvrdenia sú absolútne nelogické s prihliadnutím, že viacerí svedkovia v konaní jednoznačne potvrdili, že tvrdenia poškodených sú tendenčné s cieľom privodiť trestné stíhanie a to z dôvodu fyzickej roztržky, ktorá mala nastať po odpálení svetelných petárd deťmi, čo potvrdzujú nie len nestranní svedkovia ale aj samotní príbuzní poškodených.

Taktiež táto skutočnosť je bezpečne preukázaná pripojeným trestným spisom OR PZ v Trebišove. Z vyššie uvedeného je preto úplne zrejmé, že rozpory vo výpovediach nevznikli z toho, že od poskytnutia pôžičiek uplynula dlhšia doba a že boli splácané viackrát a na rôznych miestach ale z toho, že poškodení sa dohodli, že budú takto vypovedať a keďže nehovoria pravdu, je len logické, že vznikajú rozpory v týchto výpovediach.

Ako bolo vyššie uvedené, žije riadnym životom pracujúceho človeka, neboli na neho podané žiadne sťažnosti a nikto v mieste trvalého bydliska nemal a nemá vedomosť o tom, aby vykonával či už v minulosti alebo v súčasnej dobe protizákonnú činnosť spočívajúcu v poskytovaní úžerníckych pôžičiek, a to takým spôsobom, že pri poskytnutí nestanovuje podmienky splácania týchto pôžičiek a následne má do nekonečna vymáhať od osôb, ktorým pôžičky poskytol neprimerané sumy.

Rodina poškodených žije v nadštandardných pomeroch a absolútne nie je odkázaná na nejaké úžernícke pôžičky o čom svedčia aj dôkazy získané z facebookového profilu poškodeného a z fotografií, ktoré boli súdu predložené.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z vyjadrenia prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov k odvolaniu obžalovaného A. B. vyplýva, že predmetný rozsudok považuje za vecne správny, vydaný v súlade s právnymi podpismi. V odôvodnení je uvedená podrobná argumentácia, na podklade ktorej došiel súd k rozhodnutiu a k jednotlivým výrokom.

Argumenty uvádzané obžalovaným nie sú relevantné podložené a práve naopak, rozsudok vyčerpávajúcym spôsobom odpovedá na rozhodujúce otázky, ktoré v priebehu trestného konania vyvstali, pričom vykonaným dokazovaním boli preukázané všetky relevantné okolnosti odôvodňujúce odsudzujúce rozhodnutie voči obžalovanému vrátane uloženia trestu.

Má zato, že odvolanie nie je dôvodné a preto je potrebné ho zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátora a poškodenej nie je dôvodné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného A. B..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovedí obžalovaného A. B., svedkov – poškodených A. C., H. I., J. C., svedkov M. N. K., M. N. ml., A. N., D. B., A. C. K., E. L., G. I., spisu Okresného súdu Trebišov sp.zn. 0T/32/2021, ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

V súvislosti s trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp.zn. OT/32/2021 zo dňa 26.3.2021, ktorým boli M. N. K. a M. N. ml. uznaní vinnými z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. je potrebné uviesť, že v danom prípade M. N. K. a M. N. ml. napadli rodinných príslušníkov poškodeného A. C., a to v marci 2021 práve z dôvodu, že tento vo februári 2021 prestal platiť obžalovanému A. B. za poskytnutú pôžičku.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný usvedčený zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú. Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovaného je účelová v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako zločin úžery podľa § 235 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. b) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák.)

Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému A. B. v trvaní 5 rokov so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (správne aplikujúc ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.) aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukládanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. a § 34 ods. 4 Tr. zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký jej bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu si krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obžalovaného A. B. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.